

MED. SUN LINES FERRY LTD

שרות הפלגות סדיר מחיפה בכל יום ג' בשעה 11.00

החל מה-16 בנובמבר באנית המעבורת

אפרודיטה

ללימסול, רודוס, פיראוס וברונדיזי (איטליה)

(שרות אקספרס — הזחק 9,000 טון)

מחירים מוזלים — נוחות מירבית — שרות אדיב —

מטבח לאיני הטעם

פנה אל סוכני הנסיעות או לסוכנים הכלליים

אלאלוף ושות'

תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טלפון 611757—613389

חיפה, רחוב כיאס 6, טלפון 67752—67753

(«אפרודיטה» שנת בניה 1948 «א-א»)

במדינה

משפט

הרופאה שירקה

על הרופא

היתה זו תופעה נדירה בעולם הרפואה: הרופאה זינקה ממקומה, התנפלה על הרר פא, ירקה עליו, וכמעט שהצליחה גם לחבוט בו כהלכה. לולא תפסו אותה השוטרים ברגע האחרון.

סצינה לא רפואית זו געשה בשבוע שעבר באולמו של השופט יצחק שילה, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. הסיבה — חילוקי-דעות גינקולוגיים בין הרופאה לרופאה: זו טענה שהרופא הוא אבי בתה בת החמש — וזה טען שלא דוברים ולא יער.

יחסים אינטימיים. הפרשה החלה לפני שש שנים, כשהרופאה, כיום בת 41, שהתה בראש-השנה בבית-ההבראה ברבי-ציון, שם, פגשה ברופא-ינשים ידוע, הרופא והרופאה נמשכו זה לזה, החלו מתראים בקביעות, «אחרי חודשיים החלו יחד סינו האינטימיים», מספרת הרופאה, «מאז, לא קיימתי יחסים עם אף גבר אחר».

«כחודשיים אחרי שהיכרנו, נודע לי ש הוא נשוי ואב לילד», היו אלה בעצם נישואין פורמליים בלבד, מאחר שהרופא חי בנפרד מאשתו והלמעלה מעשר שנים, וניהל הליכי גירושין ממנה.

אבא בלי שם. כאשר כנסה להריון, טוענת הרופאה, כבר מאהבה לגור בבית, וכשהיתה בחודש השלישי, ערכו קיר דושין פרטיים בבית-הגורר בחיפה. הרר פא שם 11 אלף ל"י, היא שמה 60 אלף, והם קנו יחד דירה ברמת-גן.

«כשילדתי, מסרתי רק את שמו הפרטי של האב. הוא ביקש ממני לא למסור את שם משפחתי, בטענה שזה יסבך לו את משפט הגירושין שלו».

חמש שנים נמשך האושר. הוא הגיע לסיומו במאי 1970, כאשר לאחר תקופת הצטננות היחסים, עזב הרופא את הרופאה. «יום אחד טיילתי בדיזנגוף עם הילדה», מספרת הרופאה, «וראיתי אותו עם בחורה צעירה. ניגשתי אליו ושאלתי אותו אם הוא לא מתבייש לטייל ככה עם בחורה צעירה ולא לשלם כספים בשביל הילדה».

הריון נדיר. עניין הכספים חרה לרופאה לא מעט — בייחוד בהתחשב בעובד דה שהרופא השתכר, לדבריה, כ-3,000 ל"י לחודש. אולם יותר מכך חרתה לה התכשורת לילדה. «כשהתברר שאני בהריון», סיפרה, «הוא קרן ממש מאושר. זה כל כך נדיר להיכנס להריון בגילך, שמה. עכשיו — הוא מכחיש בכלל שהיא הבת שלו. בישיבה קודמת במשפט הוא שאל את הילדה: את מי את אוהבת יותר, את אבא או את אמא? את אבא. ענתה הילדה. עכשיו, היא גאומה לא הבת שלו בכלל».

לא רק לילדה התכחש הרופא. גם לכל גירסתה של הרופאה. לדבריה, החלו יחסי-הם שנה מאוחר יותר ממה שטוענת הרופאה. דהיינו — הילדה לא ילדה. וגם כאשר החלו, לא התקיימו היחסים בצורה שתוארה הגברת. הוא מעולם לא גר איתה — אלא לכל היותר בשישי שבת; ולעיתים גם בחגים. והכספים ששילם? אלה היו עבור הנהלת הבית, שבו הוא כמעט לא גר, ולא עבור הילדה.

שקר גם. גם הטענה כאילו הבטיח להתחתן איתה, היא שקר גם, ועף הרופא הוא עבר לגור איתה רק מרחמים, לאחר שהתחננה לפניו שהיה לצידה בחודשי הריונה — מגבר אחר. עקב התנהגותה, נמלט משם בקדם האפשרי, עבר לגור עם אמו. כל התקפותיה ותביעותיה לא נועדו אלא למשוך אותו אליה בכוח. הלא לא ייתכן שבגלל שגבר גר עם אשה תקופה מסוימת, יהיה חייב לה כאילו היתה אשתו? ובכלל, כיצד אפשר לטעון כי הוא אבי הילדה? הלא בלתי אפשרי הוא כי אב יתכחש ליוצאי חלציו.

זאת בדיוק מה שביקש גם השופט לדעת, כאשר החליט לשלוח את הרופא לבדיקת דם, כדי לברר את אבהותו. לאחר הבדיקה, יימשך הבירור המשפטי. אלא שאז, ייזוהר כבר הרופא לשבת במרחק הגון מהרופאה. מה שבטוח בטוח.

* שמות הדוקטורים נאמרו לפירסום ע"י בית-המשפט, כדי להגן על הילדה.

המלחמה על הירושה

תגובת סגן מזכיר בתי-הדין הרבני בתל-אביב, חוקיהו קובו: «אייאפשר לדעת מה היה ב-1947. איך אתה רוצה שאנחנו נדע את זה? בכלל מה זה עניינך? אתה לא דיין!»

בסופו של דבר, לא עברו הילדים לביתו החדש של סעדיה, ואילו שני ילדיה של שונה מנישואיה הקודמים ראו בו את אביהם לכל דבר.

כך התנהלו חיי השלישייה על מיימנו-חות. בהתאם לעליית המדד המשיך סעדיה יה לתת לחביבה מזונות, שהגיעו במרוצת הזמן משתי לירות ל-130. אחת לחודש היה עורך ביקור אצל חביבה, מביא את הכסף. מספרת חביבה: «הוא היה אצלי, והיינו יושבים ומדברים. בזמן האחרון הוא רצה לחזור אלי, אבל אני לא הסכמתי שיחזור».

מספרת שושנה: «כל הזמן הוא היה אצל לי. אצלי הוא עבר את כל הצרות שלו, עם כל המחלות, האולקוס, והסכרת. אני טיפלתי בו. זאת הוצפה מצידה שהיא מנסה לקחת את הכסף. אני בכלל לא מבינה את הוצפה הזו».

כשפורסמו פרטי הצוואה, פנתה חביבה לעורך-הדין יוסף סלטון, הגישה בקשה לבית-המשפט המחוזי לביטולה. הסיבה: בי-צוואה, שנכתבה בחמישי לנובמבר 1970, בנוכחות שני עדים כדת, הורה סעדיה שהדירה ברמת-גן תעבור לרשות אשתו שר שנה ובתו סמדר. 10,000 ל"י שהיו לו ברנק, ציווה סעדיה לבתו סמדר. זאת, לאחר

הבעל בצעירותו. סעדיה, זכר זדיק לברכה, למרות שי-רשמית היה בינמיסט, היה יהודי ישר, שומר מצוות ונאמן לשתי נשותיו. ממש-כורתו הצנועה חסך כדי להשאיר נדוניה לבת-זקוניו סמדר (בתמונה למעלה).

ניכוי הוצאות ההלווייה והמצבה. כל סכום העולה על ה-10,000 ל"י הראשונות — הוריש לשושנה. לאשתו הראשונה חביבה הוריש רק את הדירה שברחוב כינרת, שבה גרה.

בקשתה של חביבה לביטול הצוואה טענה מיספר 1 כי בעת שנחתמה, היה סעדיה חולה אנש, והוא חתם מתוך אינס או איום או בהשפעה בלתי הוגנת. בחודשים האחרונים לחייו היה סעדיה ז"ל לוקח סמים ותורפות. היה מאבד את זכר רגו, ולכן דעתו לא היתה צלולה עליו מרבית הזמן.

בתגובה, תבעה שושנה, באמצעות ער-רדיהין הנניה לוינגר, לקיים את הצוואה. השופט המחוזי יצחק שילה קבע שאכן יש לקיים את הצוואה כלשונה. כך, תקבל סמדר הקטנה את מרבית הוננו של אביה. יחד עם זאת, תצטרך לשלם מזונות לאשת-הראשונה של אביה במשך כל שנות חייה. ואילו האשה השנייה תצטרך, בהתי-אם לפסק הדין, לשלם את הוצאות האבל שהיו לאשה הראשונה — על מותו של הבעל המשותף.

ביום שישי !!! 19.11.71 ביום שישי !!!

ב"עולם הקולנע" שבועון הבידור והטלוויזיה

★ טופול כובש את הוליבוד

כתבה בלעדית ותמונות מהצגת הבכורה של "כנר על הגג", עם גדולי כוכבי הקולנוע

★ כל מה שרציתם לדעת על רוג'ר מור (המלאך) כתבה מיוחדת ל"עולם הקולנע" עם תמונות חדשות

★ להיט ותקליט:

האמת על "מאמי בלו"

ליחשינ בהטיות חמובתרות